

Suvestinė redakcija nuo 2007-05-19 iki 2012-02-02

Įstatymas paskelbtas: Žin. 1994, Nr. [8-120](#), i. k. 0941010ISTA000I-372

LIETUVOS RESPUBLIKOS PATENTŲ ĮSTATYMAS

1994 m. sausio 18 d. Nr. I-372
Vilnius

Įstatymas įteisina išradimus kaip pramoninės nuosavybės objektus, reglamentuoja fizinių ir juridinių asmenų teises bei pareigas, atsirandančias sukūrus išradimus, suteikia šiems išradimams teisinę apsaugą.

Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.

Preambulės pakeitimai:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, Žin., 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

I SKIRSNIS IŠRADIMŲ APSAUGA

1 straipsnis. Išradimų apsaugos forma

Išradimų apsaugos forma yra patentas, kurį išduoda Lietuvos Respublikos valstybinis patentų biuras šio įstatymo nustatyta tvarka.

2 straipsnis. Patentabilūs išradimai

Bet kokios technikos srities išradimai yra patentabilūs, jeigu jie yra nauji, išradimo lygio ir turi pramoninį pritaikomumą.

Išradimais nelaikomi:

- 1) atradimai, mokslo teorijos ir matematiniai metodai;
- 2) gaminių išoriniai vaizdai;
- 3) žaidimų, intelektinės arba ūkinės veiklos planai, taisyklės ir būdai, taip pat kompiuterių programos;
- 4) informacijos teikimo būdai;
- 5) natūralioje aplinkoje esantis žmogaus kūnas ar jo elementas, įskaitant geno seką ar jos dalis, bet kuriais jo formavimosi ir raidos etapais. Ši nuostata netaikoma išskirtam iš žmogaus kūno ar kitaip, taikant technologinį procesą, gautam elementui, taip pat geno sekai ar jos daliai, net jeigu šio elemento struktūra yra tapati natūralioje aplinkoje esančio elemento struktūrai.

Patentai neišduodami už:

- 1) žmonių arba gyvūnų gydymo terapinius arba chirurginius būdus, ligų diagnozavimo ir profilaktikos būdus, kurie taikomi žmogaus arba gyvūno kūnui. Ši nuostata netaikoma, jeigu išradimo objektas yra įrenginys arba medžiaga, naudojami tiems būdams;
- 2) augalų arba gyvūnų veisles ar iš esmės biologinius jų išvedimo būdus. Ši nuostata netaikoma mikrobiologiniams augalų arba gyvūnų produkavimo būdams bei tokiais būdais gautiems produktams, taip pat augalams ar gyvūnams, jeigu išradimo techninis įgyvendinimas neapsiriboja konkrečia augalo arba gyvūno veisle;
- 3) išradimus, kurių komercinis panaudojimas prieštarautų visuomenės interesams, moralės ir humaniškumo principams. Sprendimai neišduoti patentų negali būti priimami vien dėl to, kad naudoti tokius išradimus draudžia įstatymai ar kiti teisės aktai.

Šio straipsnio trečiosios dalies 3 punkte nurodytais pagrindais patentai neišduodami *inter alia* už:

- 1) žmonių klonavimo būdus;
- 2) žmogaus lytinių ląstelių genetinės linijos tapatumo keitimo būdus;
- 3) žmogaus embrionų panaudojimą pramoniniais arba komerciniais tikslais;
- 4) genetinio gyvūnų tapatumo modifikavimo būdus, kurie gali jiems sukelti kančių be didesnės medicininės naudos žmonėms ar gyvūnams, ir šiais būdais produkuotus gyvūnus.

Patentabiliais gali būti pripažinti išradimai, kurie susiję su objektu, kurį sudaro arba kuriame yra biologinė medžiaga, arba kurie yra būdai, kuriais biologinė medžiaga gaunama, apdorojama arba panaudojama. Biologinė medžiaga, išskiriama iš natūralios aplinkos arba gaminama techninių procesų metu, gali būti išradimo objektu, net jeigu ji ligi tol egzistavo gamtoje.

Jeigu išradimo objektas yra būdas, tai patentinė apsauga suteikiama ir tuo būdu pagamintam gaminiui.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-568](#), 2001-10-30, *Žin.*, 2001, Nr. 94-3308 (2001-11-09), i. k. 1011010ISTA00IX-568

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

3 straipsnis. Išradimo naujumas

Išradimas yra naujas, jeigu jis nežinomas technikos lygiu.

Technikos lygiu laikoma visa, kas iki patentinės paraiškos padavimo datos arba, jeigu pretenduojama į prioritetą, iki prioriteto datos buvo viešai skelbta arba naudota Lietuvos Respublikoje ar užsienyje.

Išradimas nelaikomas nauju, jeigu jis, nors ir nežinomas technikos lygiu, yra aprašytas kito pareiškėjo patentinėje paraiškoje, kurios padavimo data yra ankstesnė ir kuri buvo paskelbta oficialiame Valstybinio patentų biuro biuletenyje vėliau arba tą pačią dieną, kai buvo nustatytas technikos lygis.

4 straipsnis. Išradimo lygis

Išradimas laikomas išradimo lygio, jeigu jis, atsižvelgiant į technikos lygį, nėra akivaizdus atitinkamos srities specialistui.

Jeigu technikos lygiui priskiriami šio įstatymo 3 straipsnio trečiojoje dalyje nurodyti dokumentai, sprendžiant, ar išradimas yra išradimo lygio, į tokius dokumentus neatsižvelgiama.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

5 straipsnis. Pramoninis pritaikomumas

Pramoninį pritaikomumą turi išradimas, kurį galima pagaminti ar panaudoti pramonėje, žemės ūkyje, sveikatos apsaugos ar kitose srityse.

6 straipsnis. Lengvatinis terminas

Išradimo patentabilumui pripažinti netrukdo informacijos apie jį paskleidimas, jeigu ši informacija buvo paskleista per 6 mėnesius iki patentinės paraiškos padavimo datos ir jeigu ją paskleidė:

- 1) asmuo, norėdamas pakenkti išradėjui arba jo teisių perėmėjui;
- 2) išradėjas arba jo teisių perėmėjas, eksponuodamas išradimą oficialioje ar oficialiai pagal Tarptautinių parodų konvenciją, pasirašytą 1928 m. lapkričio 22 d. Paryžiuje, pripažintoje parodoje.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [IX-568](#), 2001-10-30, *Žin.*, 2001, Nr. 94-3308 (2001-11-09), i. k. 1011010ISTA00IX-568

Išradėjas arba jo teisių perėmėjas, norintis pasinaudoti šio straipsnio pirmojoje dalyje nurodytu lengvatiniu terminu, privalo įrodyti, kad jis turi teisę į šį terminą.

7 straipsnis. Teisė į patentą

Teisė į patentą priklauso išradėjui arba teisių perėmėjui, arba darbdaviui, jeigu išradimas yra tarnybinis. Jeigu išradimas sukurtas įmonėje, įstaigoje, organizacijoje, atliekančioje mokslinio tyrimo, projektavimo, konstravimo ir kitus kūrybinio pobūdžio darbus pagal sutartį su užsakovu, kuris finansuoja atitinkamą darbą, teisė į išradimo patentą nustatoma šia sutartimi. Jeigu darbdavys atsisako teisės į patentą arba per keturis mėnesius nepraneša išradėjui apie ketinimą pasinaudoti šia teise, teisė į patentą pereina išradėjui. Išradimo bendraautorai turi lygias teises į patentą, jeigu jie nėra susitarę kitaip.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [VIII-590](#), 1997-12-23, *Žin.*, 1997, Nr. 119-3078 (1997-12-31), i. k. 0971010ISTAVIII-590

Jeigu keli išradėjai sukūrė tokį pat išradimą visiškai atskirai, teisė į patentą priklauso tam išradėjui, kuris pirmas padavė paraišką Valstybiniam patentų biurui ar turi ankstesnę prioritetą teisę į šį išradimą, jeigu vėliau toji paraiška nebuvo atšaukta ar laikoma atšaukta.

8 straipsnis. Tarnybiniai išradimai

Tarnybinis išradimas – tai išradimas, sukurtas:

- 1) darbo sutarties, kuri numato išradymo veiklą, vykdymo metu;
- 2) esant konkrečiam pavedimui, projektavimo, konstravimo, mokslinio tyrimo arba technologijų kūrimo metu;
- 3) naudojantis sukaupta įmonės, įstaigos ar organizacijos patirtimi arba jos technologijomis ir įrengimais.

Darbuotojas, sukūręs tarnybinį išradimą, privalo nedelsdamas apie tai raštu pranešti darbdaviui. Iki patentinės paraiškos padavimo darbdavys ir darbuotojas negali atskleisti išradimo esmės.

Patentinė paraiška dėl tarnybinio išradimo paduodama Valstybiniam patentų biurui įmonės, įstaigos ar organizacijos vardu.

Darbdavys, gavęs tarnybinio išradimo patentą, privalo mokėti išradėjui autorinį atlyginimą. Šio atlyginimo dydis priklauso nuo išradimo ekonominės vertės ir kitos naudos, kurią darbdavys gali gauti panaudojęs šį išradimą. Autorinio atlyginimo ir mokėjimo sąlygos nustatomos darbdavio ir išradėjo pasirašomoje autorinio atlyginimo sutartyje, kuri sudaroma ne vėliau kaip per pusę metų nuo patento išdavimo arba per metus nuo išradimo naudojimo pradžios, jeigu išradimas pradėtas naudoti iki patento išdavimo. Jeigu darbdavys nevykdo autorinio atlyginimo mokėjimo sutarties reikalavimų arba tokia sutartis nurodytais terminais nesudaroma, išradėjas turi teisę kreiptis į teismą, kad būtų pripažintas tarnybinio išradimo patento savininku.

Autorinis atlyginimas nemokamas, jeigu darbuotojo darbo sutartyje yra numatytas išradimų kūrimas ir už tai jam buvo arba yra mokamas sutartas padidintas atlyginimas.

Jeigu tarp šalių nėra susitarimo, atlyginimo dydį nustato teismas.

Darbdavio ir darbuotojo teisės ir pareigos, susijusios su tarnybiniais išradimais, išskyrus autorinio atlyginimo mokėjimą, pasibaigia patentui netekus galios arba po metų nuo darbo santykių nutraukimo.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-590](#), 1997-12-23, *Žin.*, 1997, Nr. 119-3078 (1997-12-31), i. k. 0971010ISTAVIII-590

9 straipsnis. Išradėjo nurodymas

Patentinėje paraiškoje ir patente turi būti nurodyta išradėjo arba išradėjų pavardės.

Valstybinis patentų biuras, skelbdamas patentinę paraišką ar patentą, privalo nurodyti išradėjo ar išradėjų pavardes.

Išradėjas turi teisę reikalauti, kad jo pavardė nebūtų skelbiama. Dėl to jis turi pateikti Valstybiniam patentų biurui prašymą. Valstybinis patentų biuras privalo šį prašymą patenkinti.

II SKIRSNIS PATENTŲ IŠDAVIMAS

10 straipsnis. Patentinės paraiškos padavimas

Asmuo, norintis gauti išradimo patentą, turi paduoti patentinę paraišką Valstybiniam patentų biurui. Paraišką gali paduoti keletas juridinių ar fizinių asmenų arba fiziniai ir juridiniai asmenys kartu.

Patentinę paraišką pareiškėjas gali paduoti per atstovą, kuris turi būti įrašytas į Lietuvos Respublikos patentinių patikėtinių sąrašą, išskyrus šio straipsnio trečiojoje dalyje nustatytą atvejį.

Pareiškėjui, nuolat gyvenančiam arba turinčiam nuolatinę buveinę, įregistruotą filialą ar atstovybę Lietuvos Respublikoje, kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje ar Europos patentų konvencijos valstybėje narėje, gali atstovauti teisės aktų nustatyta tvarka įgaliotas darbuotojas.

Užsienio valstybių fiziniai ir juridiniai asmenys, nuolat negyvenantys ar neturintys nuolatinės buveinės, įregistruoto filialo ar atstovybės Lietuvos Respublikoje, kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje ar Europos patentų konvencijos valstybėje narėje, patentines paraiškas Valstybiniam patentų biurui paduoda ir visus su patento išdavimu susijusius veiksmus Valstybiniame patentų biure, įskaitant atstovavimą Valstybinio patentų biuro Apeliaciniame skyriuje, atlieka per patentinį patikėtinį, įrašytą į Lietuvos Respublikos patentinių patikėtinių sąrašą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

11 straipsnis. Patentinė paraiška

Patentinę paraišką sudaro:

- 1) prašymas išduoti patentą;
- 2) išradimo aprašymas;
- 3) vieno ar daugiau punktų išradimo apibrėžtis;
- 4) brėžiniai, jeigu jų reikia išradimo esmei paaiškinti;
- 5) referatas;
- 6) dokumentas, patvirtinantis, kad sumokėtas mokestis;
- 7) dokumentas apie teisę paduoti patentinę paraišką (jei ją paduoda ne išradėjas) ir pareiškimas dėl išradimo autorystės;
- 8) dokumentas, patvirtinantis biologinės medžiagos deponavimą (jei reikia).

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

Prašymas išduoti patentą pateikiamas lietuvių kalba. Kiti dokumentai pateikiami lietuvių ar kita Valstybinio patentų biuro nustatyta kalba. Jeigu patentinės paraiškos dokumentai pateikiami ne lietuvių kalba, prie jų pridedamas vertimas į lietuvių kalbą. Patentinės paraiškos dokumentų vertimą pareiškėjas privalo pateikti Valstybiniam patentų biurui per 3 mėnesius nuo patentinės paraiškos padavimo datos.

Šio straipsnio pirmosios dalies 2–8 punktuose nurodytų patentinės paraiškos dokumentų, pateiktų ne lietuvių kalba, vertimas laikomas atitinkančiu originalo tekstą, kol neįrodyta priešingai.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

12 straipsnis. Patentinės paraiškos padavimo datos suteikimas

Patentinės paraiškos padavimo data laikoma ta diena, kai Valstybinis patentų biuras gavo šiuos dokumentus:

- prašymą išduoti patentą;
- išradimo aprašymą su apibrėžtimi;
- brėžinius, jeigu jų reikia išradimo esmei paaiškinti;
- dokumentą, patvirtinantį, kad sumokėtas mokestis.

Jeigu pareiškėjas nors vieno iš šio straipsnio pirmojoje dalyje išvardintų dokumentų nepateikė, patentinei paraiškai padavimo data nesuteikiama.

13 straipsnis. Išradimo esmės atskleidimas

Išradimo aprašymas turi atskleisti išradimą aiškiai ir išsamiai, kad atitinkamos srities specialistas galėtų jį panaudoti.

Jeigu patentinė paraiška paduota dėl išradimo, kuriam naudojama biologinė medžiaga arba kuris susijęs su biologine medžiaga, kuri nėra viešai visuomenei prieinama ir kurios negalima aprašyti taip, kad išradimą galėtų panaudoti tos srities specialistas, išradimo aprašymas pripažįstamas nepakankamu. Ši nuostata netaikoma, jeigu biologinė medžiaga iki paraiškos padavimo datos teisės aktų nustatyta tvarka buvo atiduota saugoti deponavimo įstaigai.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

Patentinėje paraiškoje išradimo aprašymas turi būti pateiktas pagal Valstybinio patentų biuro reikalavimus.

14 straipsnis. Išradimo apibrėžtis

Išradimo apibrėžtį gali sudaryti vienas ar daugiau apibrėžties punktų. Už kiekvieną po 10-ojo einantį apibrėžties punktą mokamas papildomas mokestis.

Išradimo apibrėžtis nustato patento suteikiamos teisinės apsaugos ribas.

Visi apibrėžties punktai turi būti tikslūs ir konkretūs.

Išradimo apibrėžties punktai pateikiami pagal Valstybinio patentų biuro reikalavimus.

15 straipsnis. Referatas

Referate pateikiama techninė informacija apie išradimą Valstybinio patentų biuro nustatyta tvarka. Nustatant patento teisinės apsaugos ribas, į referatą neatsižvelgiama.

16 straipsnis. Išradimo vienumas

Patentinė paraiška paduodama dėl vieno išradimo arba išradimų grupės, kurią jungia bendra išradybos mintis.

Išradimo vienumo nesilaikymas neduoda pagrindo išduotą patentą paskelbti negaliojančiu.

17 straipsnis. Atskirta paraiška

Pareiškėjas, kuris nesilaikė išradimo vienumo reikalavimų, privalo atskirti patentinę paraišką į dvi ar daugiau paraiškų (atskirtos paraiškos). Pareiškėjas gali savo iniciatyva atskirti patentinę paraišką į dvi ar daugiau paraiškų.

Kiekvienoje atskiroje patentinėje paraiškoje išradimo esmė neturi būti plačiau atskleista negu išradimo esmė pirminėje patentinėje paraiškoje.

Kiekvienai atskirtai patentinei paraiškai nustatoma pirminės paraiškos padavimo data arba, jeigu pretenduojama į prioritetą, pirminės paraiškos prioriteto data.

Prioriteto dokumentai ir visi būtini vertimai, pateikti Valstybiniam patentų biurui su pirmine patentine paraiška, tinka visoms atskirtoms paraiškoms.

18 straipsnis. Prioriteto teisė

Pareiškėjas, paduodamas patentinę paraišką, gali pateikti prašymą suteikti prioritetą pagal Paryžiaus konvenciją dėl pramoninės nuosavybės saugojimo vienos ar kelių anksčiau paduotų kitose valstybėse nacionalinių ar tarptautinių paraiškų pagrindu, nurodydamas tos paraiškos ar paraiškų padavimo datą ir valstybę.

Valstybinis patentų biuras gali reikalauti iš pareiškėjo, paduodančio prašymą suteikti prioritetą, per 3 mėnesius nuo paraiškos padavimo datos pristatyti anksčiau paduotos ar paduotų paraiškų kopijas ir jų vertimą į lietuvių kalbą.

Valstybinis patentų biuras, nustatęs, kad nesilaikoma šio straipsnio antrosios dalies reikalavimų, gali pareikalauti pareiškėjo juos įvykdyti. Pareiškėjui to nepadarius, laikoma, kad šio straipsnio pirmojoje dalyje nurodytas prašymas suteikti prioritetą nebuvo paduotas.

19 straipsnis. Ekspertizė

Valstybinis patentų biuras, atlikdamas patentinės paraiškos ekspertizę, nustato, ar pareiškėjas laikosi 2 straipsnio antrojoje ir trečiojoje dalyse, 11 straipsnyje, 13 straipsnio antrojoje ir trečiojoje dalyse, 14 ir 18 straipsniuose išvardytų reikalavimų.

Valstybinis patentų biuras, nustatęs, kad paraiška neatitinka šio straipsnio pirmojoje dalyje išvardytų straipsnių reikalavimų, pasiūlo pareiškėjui šiuos reikalavimus įvykdyti per Valstybinio patentų biuro nustatytą terminą. Jeigu pareiškėjas to nepadaro, paraiška laikoma atšaukta.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

Valstybinis patentų biuras, nustatęs, kad išradimas yra nepatentabilus šio įstatymo 2 straipsnio antrojoje, trečiojoje ir (ar) ketvirtojoje dalyse numatytais pagrindais, priima sprendimą neišduoti patento.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

20 straipsnis. Patentinės paraiškos taisymas.

Paraiškos atšaukimas

Pareiškėjas turi teisę taisyti patentinę paraišką per visą jos nagrinėjimo Valstybiniame patentų biure laiką.

Patentinės paraiškos taisymai neturi keisti bei išplėsti išradimo esmės ar ribų.

Pareiškėjas turi teisę atšaukti patentinę paraišką bet kuriuo jos nagrinėjimo Valstybiniame patentų biure metu.

21 straipsnis. Patentinės paraiškos skelbimas

Valstybinis patentų biuras oficialiame biuletenyje skelbia patentinę paraišką tokią, kokią pateikė pareiškėjas, praėjus 18 mėnesių nuo jos padavimo datos arba jeigu pretenduojama į prioritetą – nuo jos prioriteto datos. Jeigu pareiškėjas raštu paprašo Valstybinį patentų biurą anksčiau paskelbti jo patentinę paraišką, Valstybinis patentų biuras ją skelbia, bet ne anksčiau kaip po šešių mėnesių nuo jos padavimo datos.

Patentinė paraiška neskelbiama, jeigu per 17 mėnesių nuo jos padavimo ar prioriteto datos ji buvo atšaukta, laikoma atšaukta arba išradimas teisės aktų nustatyta tvarka buvo įslaptintas.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

Paskelbtai patentinei paraiškai nuo jos paskelbimo iki patento išdavimo datos suteikiama laikina teisinė apsauga.

Jeigu paskelbta patentinė paraiška vėliau buvo atšaukta arba nugincyta kito asmens, laikoma, kad pareiškėjui nebuvo suteikta šio straipsnio trečiojoje dalyje numatyta laikina teisinė apsauga.

Įslaptinus išradimą teisės aktų nustatytais pagrindais ir tvarka, išradėjui išmokamas atlyginimas pagal valstybės paslapčių subjekto ir išradėjo sudarytą sutartį.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

Įslaptinus išradimą teisės aktų nustatytais pagrindais ir tvarka, šio išradimo duomenys skelbiami Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

22 straipsnis. Patento išdavimas

Jeigu patentinė paraiška atitinka šio įstatymo reikalavimus, nėra atšaukta ar nelaikoma atšaukta, Valstybinis patentų biuras, pareiškėjui sumokėjus nustatyto dydžio mokestį, per 6 mėnesius išduoda patentą.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [VIII-590](#), 1997-12-23, *Žin.*, 1997, Nr. 119-3078 (1997-12-31), i. k. 0971010ISTAVIII-590
 Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

Valstybinis patentų biuras, priėmęs sprendimą išduoti patentą, paskelbia tai savo oficialiame biuletenyje.

Patento dokumento formą ir įrašomų jame duomenų kiekį nustato Valstybinis patentų biuras.

Išduodamas vienas patento egzempliorius. Esant keliems pareiškėjams, jeigu nesusitarta kitaip, patentas išduodamas prašyme nurodytam pirmam pareiškėjui.

23 straipsnis. Patentų registras

Valstybinis patentų biuras veda Lietuvos Respublikos patentų registrą. Patentai registre numeruojami jų išdavimo eilės tvarka.

Į Lietuvos Respublikos patentų registrą įrašomi duomenys apie patentą, taip pat jo taisymų ir kiti duomenys, susiję su patento išdavimu, naudojimu bei apsauga.

Bet kurių asmenų, sumokėjusių mokesčių, prašymu Valstybinis patentų biuras išduoda išrašą iš Lietuvos Respublikos patentų registro. Patvirtintas registro išrašas yra oficialus dokumentas.

24 straipsnis. Susipažinimas su patentinių paraiškų dokumentacija

Paskelbus patentinę paraišką, susipažinti su ja gali bet kuris suinteresuotas asmuo. Susipažinti su patentine paraiška iki jos paskelbimo galima tik gavus pareiškėjo raštišką sutikimą.

Jeigu patentinė paraiška pagal 20 straipsnio trečiąją dalį buvo atšaukta iki jos paskelbimo, susipažinti su ja galima tik gavus raštišką ją atšaukusio asmens sutikimą.

Susipažinti su įslaptintu išradimu galima teisės aktų nustatyta tvarka.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

Jeigu pagal šio įstatymo 13 straipsnio antrąją dalį prie patentinės paraiškos buvo pridėtas biologinės medžiagos deponavimą patvirtinantis dokumentas, po patentinės paraiškos paskelbimo susipažinti su biologinės medžiagos mėginiu gali bet kuris suinteresuotas asmuo arba pareiškėjo reikalavimu tik nepriklausomas ekspertas. Po patento išdavimo, neatsižvelgiant į tai, ar jis panaikintas, ar pripažintas negaliojančiu, susipažinti su biologinės medžiagos mėginiu gali bet kuris suinteresuotas asmuo.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

Jeigu patentinė paraiška atšaukiama arba laikoma atšaukta, galimybė susipažinti su biologinės medžiagos mėginiu pareiškėjo prašymu gali būti apribota suteikiant šią teisę tik nepriklausomam ekspertui dvidešimčiai metų nuo paraiškos padavimo datos.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

25 straipsnis. Ginčų nagrinėjimas

Ginčus, kilusius iki patento išdavimo tarp pareiškėjo ir Valstybinio patentų biuro eksperto dėl patentinės paraiškos padavimo ir prioriteto datos nustatymo, ekspertizės išvadų ir atsisakymo išduoti patentą, nagrinėja Valstybinio patentų biuro Apeliacinis skyrius. Pareiškėjas arba jo atstovas turi teisę dalyvauti Apeliacinio skyriaus posėdžiuose.

III SKIRSNIS PATENTO GALIOJIMAS

26 straipsnis. Patento savininko teisės

Kai patento objektas yra gaminys, patento savininkas turi išimtinę teisę drausti kitiems asmenims be jo leidimo gaminti, naudoti, siūlyti parduoti, parduoti, importuoti ar eksportuoti tą gaminį

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [VIII-1738](#), 2000-06-15, *Žin.*, 2000, Nr. 54-1560 (2000-07-05), i. k. 1001010ISTAI-1738

Kai patento objektas yra gaminio gamybos būdas, patento savininkas turi išimtinę teisę drausti kitiems asmenims be jo leidimo naudoti tą būdą bei naudoti, siūlyti parduoti, parduoti, importuoti ar eksportuoti tiesiogiai tuo būdu gautą gaminį.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [VIII-1738](#), 2000-06-15, *Žin.*, 2000, Nr. 54-1560 (2000-07-05), i. k. 1001010ISTAI-1738

Patento savininkas neturi teisės trukdyti kitiems asmenims atlikti pirmojoje ir antrojoje dalyse išvardytų veiksmų, jeigu jie:

1) atliekami savo poreikiams tenkinti ir neprieštarauja ekonominiams patento savininko interesams;

2) atliekami eksperimentiniams arba mokslinių tyrimų tikslams ir tai netrukdo normaliai naudoti patentą ir nepagrįstai nepažeidžia teisėtų patento savininko interesų;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [IX-568](#), 2001-10-30, *Žin.*, 2001, Nr. 94-3308 (2001-11-09), i. k. 1011010ISTA00IX-568

3) atliekami vienkartiniam vaistų gaminimui vaistinėje pagal gydytojo receptą arba jeigu nurodyta, kaip naudotis taip pagamintais vaistais.

Patento savininkas turi teisę uždrausti kitiems asmenims tiekti arba siūlyti tiekti pagrindinius patentuoto išradimo elementus, išskyrus tuos, kurie plačiai žinomi ūkinėje veikloje, jeigu jų tiekimas arba siūlymas tiekti reikalingas šio straipsnio pirmojoje ir antrojoje dalyse nurodytiems veiksmams atlikti.

Kai patento savininkas leidžia ar pats parduoda, ar kitokiu komerciniu būdu perleidžia ūkininkui augalų veisimo medžiagą naudoti žemės ūkyje, laikoma, kad jis suteikia ūkininkui teisę naudoti savo derliaus produktus veisimui ar dauginimui to ūkininko ūkyje. Šios išimties taikymo ribas ir sąlygas nustato 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje 14 straipsnis.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

Kai patento savininkas leidžia, pats parduoda ar kitokiu komerciniu būdu perleidžia ūkininkui veislinius gyvulius ar kitokią gyvūnų dauginimo medžiagą, laikoma, kad jis suteikia ūkininkui teisę naudoti teisinę apsaugą turinčius naminius gyvulius žemės ūkio tikslais. Be to, tai reiškia, kad patento savininkas perduoda gyvūnus ar kitą gyvūnų veisimo medžiagą naudoti žemės ūkyje, bet ne pardavimui ar parduoti komerciniam veisimui.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

Šio straipsnio šeštojoje dalyje numatytos išimties taikymo ribas ir sąlygas gali nustatyti teisės aktai.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

Teisės į patentinę paraišką ir patentą yra paveldimos. Šių teisių nepaveldi valstybė.

27 straipsnis. Patento galiojimo terminas ir metų mokestis

Patentas galioja 20 metų nuo paraiškos padavimo datos.

Patento galiojimo terminas priklauso nuo metų mokesčio mokėjimo.

Pirmas metų mokestis mokamas už trečiuosius galiojimo metus.

Metų mokestis mokamas per du paskutinius patento galiojimo einamųjų metų mėnesius.

Metų mokestis gali būti sumokėtas per šešis mėnesius pasibaigus šio straipsnio ketvirtojoje dalyje nurodytam terminui, tačiau 50 procentų didesnis.

27¹ straipsnis Papildomos apsaugos liudijimas

Patento savininkui ar jo teisių perėmėjui ne ilgesniam kaip penkerių metų laikotarpiui gali būti išduotas papildomos apsaugos liudijimas (toliau – liudijimas), jei teisinė apsauga suteikta:

- 1) vaisto veikliosioms medžiagoms;
- 2) augalų apsaugos priemonės veikliosioms medžiagoms.

Liudijimas išduodamas, jeigu patento savininkas ar jo teisių perėmėjas Valstybiniam patentų biurui pateikia paraišką liudijimui gauti. Paraišką sudaro šie dokumentai:

- 1) prašymas išduoti liudijimą;
- 2) vaisto ar augalų apsaugos priemonės registravimo liudijimo, pirmą kartą suteikiančio teisę prekiauti vaistu ar augalų apsaugos priemone, kopija;
- 3) dokumentas, patvirtinantis, kad sumokėtas nustatytas mokestis.

Paraiška liudijimui gauti turi būti paduota Valstybiniam patentų biurui iki patento galiojimo pabaigos dienos, bet ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo vaisto ar augalų apsaugos priemonės registravimo liudijimo išdavimo arba per 6 mėnesius nuo patento išdavimo, jei patentas buvo išduotas vėliau. Paraiškos dokumentams taikomas reikalavimus, paraiškos nagrinėjimo, liudijimo išdavimo ir galiojimo tvarką nustato Valstybinis patentų biuras. Apie paraiškos liudijimui gauti padavimą, liudijimo išdavimą bei galiojimo pabaigą Valstybinis patentų biuras skelbia savo oficialiame biuletenyje. Į Lietuvos Respublikos patentų registrą įrašomi duomenys apie liudijimo išdavimą ir galiojimą.

Išduotas liudijimas įsigalioja pasibaigus patento galiojimo terminui ir galioja tiek laiko, kiek susidaro iš laiko nuo patentinės paraiškos padavimo dienos iki vaisto ar augalų apsaugos priemonės registravimo liudijimo išdavimo dienos atėmus penkerius metus, bet ne ilgiau kaip penkerius metus nuo liudijimo įsigaliojimo dienos. Liudijimo galiojimas priklauso nuo nustatyto metų mokesčio mokėjimo.

TAR pastaba. 3 dalies nuostatos dėl paraiškos liudijimui gauti padavimo laikotarpio netaikomos Lietuvos Respublikoje galiojančio patento, kuriam gauti paraiška buvo paduota po 1994 m. vasario 1 d., savininkui arba jo teisių perėmėjui, jeigu paraiška liudijimui gauti pateikiama per 6 mėnesius nuo Lietuvos Respublikos įstojimo į Europos Sąjungą dienos.

Liudijimas savininkui ar jo teisių perėmėjui suteikia visas šio įstatymo nustatytas teises, pareigas bei apribojimus.

Teisinė apsauga, kurią suteikia liudijimas, gali būti taikoma tik tam vaistui ar augalų apsaugos priemonei, dėl kurių išduotas registravimo liudijimas, suteikiantis teisę jais prekiauti, ir neturi viršyti patento suteikiamos teisinės apsaugos.

Papildyta straipsniu:

Nr. [IX-568](#), 2001-10-30, Žin., 2001, Nr. 94-3308 (2001-11-09), i. k. 1011010ISTA00IX-568

28 straipsnis. Teisinės apsaugos ribos ir išradimo apibrėžties aiškinimas

Patentui suteikiamas teisinės apsaugos ribas nustato išradimo apibrėžtis. Išradimo aprašymas ir brėžiniai skiriami išradimo apibrėžčiai paaiškinti.

Išradimo apibrėžtis apima ne tik visus jos punktuose išdėstytus požymius, bet ir juos atitinkančius ekvivalentus.

Požymis yra laikomas ekvivalentišku nurodytajam išradimo apibrėžtyje, jeigu:

jis atlieka tą pačią funkciją ir tokiu pat būdu, duoda tokį pat, kaip ir išradimo apibrėžtyje nurodytas požymis, rezultatą;

atitinkamos srities specialistui akivaizdu, jog tokį pat rezultatą, koks gaunamas naudojant išradimo apibrėžtyje nurodytą požymį, galima gauti taikant ekvivalentišką požymį.

Valstybinis patentų biuras privalo atsižvelgti į bet kurį pareiškėjo ar patento savininko pareiškimą dėl apibrėžties susiaurinimo, paduotą iki patento išdavimo arba patento galiojimo metu.

Jeigu patento aprašyme pateikiami išradimo naudojimo, atliekamų funkcijų ar jų pagrindu gautų rezultatų pavyzdžiai, išradimo apibrėžties aiškinimas tais pavyzdžiais neapsiriboja.

28¹ straipsnis. Biotechnologinių išradimų teisinės apsaugos apimtis

Specifinių požymių biologinės medžiagos patento suteikiama teisinė apsauga apima ir bet kurią tos pačios ar skirtingos formos biologinę medžiagą, turinčią tuos pačius požymius, gautą iš pirmosios medžiagos veisimo arba dauginimo būdu.

Specifinių požymių biologinės medžiagos gavimo būdo patento suteikiama teisinė apsauga apima ir tiesiogiai tuo būdu gautą biologinę medžiagą, ir bet kurią kitą tos pačios ar skirtingos formos biologinę medžiagą, turinčią tuos pačius požymius, gautą iš pirmosios medžiagos veisimo arba dauginimo būdu.

Produkto, turinčio ar sudarančio genetinę informaciją, patento suteikiama teisinė apsauga apima ir visas medžiagas, kuriose yra produktas ir savo funkcijas atliekanti genetinė informacija, išskyrus žmogaus kūną ar jo elementus, įskaitant geno seką ar jos dalis natūralioje aplinkoje bet kuriais jų formavimosi ir raidos etapais.

Šio straipsnio pirmojoje, antrojoje ir trečiojoje dalyse nustatyta teisinė apsauga neapima biologinės medžiagos, veisimo ar dauginimo būdu gautos iš kitos biologinės medžiagos, kurią patento savininkas pateikė ar leido pateikti į Lietuvos Respublikos rinką, kai veisimas ar dauginimas yra neišvengiamas panaudojimo, dėl kurio biologinė medžiaga buvo pateikta į rinką, rezultatas, jeigu gautoji medžiaga nebus naudojama kitam veisimui ar dauginimui.

Papildyta straipsniu:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

29 straipsnis. Pirmalaikio naudojimo teisė

Fiziniai ir juridiniai asmenys, kurie naudojo arba visiškai pasirengė naudoti išradimą, iki patentinės paraiškos padavimo datos arba jeigu prašoma prioriteto - iki patentinės paraiškos prioriteto datos, neatsižvelgdami į patento savininko valią, gali išradimą naudoti taip, kaip naudojo ar numatė naudoti pasirengimo metu.

Pirmalaikio naudojimo teisė gali būti perduota tikrai kartu su įmone ar jos veikla arba su ta įmonės ar jos veiklos dalimi, kurioje išradimas buvo panaudotas arba rengiamasi jį naudoti.

30 straipsnis. Patento savininko teisės užsienio transporto priemonių atžvilgiu

Patento savininko teisių pažeidimu nelaikomas:

1) priemonių, kurios yra patento objektai, naudojimas užsienio valstybių jūrų laivuose, kai šie laivai laikinai arba atsitiktinai yra Lietuvos Respublikos vandenyse, su sąlyga, jeigu šios priemonės naudojamos tik laivų reikalams;

2) priemonių, kurios yra patento objektai, naudojimas užsienio oro arba sausumos transporto priemonių konstrukcijose arba šių priemonių eksploatavimas, arba jų naudojimas pagalbiniuose įrengimuose, kai šios transporto priemonės laikinai ar atsitiktinai yra Lietuvos Respublikoje.

IV SKIRSNIS NUOSAVYBĖS TEISĖS PAKEITIMAS

31 straipsnis. Patentinės paraiškos ar patento nuosavybės teisės pakeitimas

Sutartis dėl patentinės paraiškos ar patento perleidimo turi būti sudaryta raštu.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [IX-568](#), 2001-10-30, *Žin.*, 2001, Nr. 94-3308 (2001-11-09), i. k. 1011010ISTA00IX-568

Patentinės paraiškos ar patento nuosavybės teisės pakeitimas, sumokėjus mokestį, registruojamas Valstybiniame patentų biure. Patentinės paraiškos ar patento perėmėjas nuosavybės teisę įgyja nuo registracijos Valstybiniame patentų biure datos. Žinios apie patento savininko pasikeitimą skelbiamos Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

32 straipsnis. Patentinės paraiškos ar patento pripažinimas kito asmens nuosavybės teise

Suinteresuotas asmuo gali pateikti teismui ieškinį dėl nuosavybės teisės į patentinę paraišką ar patentą pripažinimo, jeigu esminiai išradimo požymiai, aprašyti patentinėje paraiškoje arba patente, yra sukurti jo, o ne patentinės paraiškos pareiškėjo ar patento savininko.

33 straipsnis. Patentinės paraiškos ar patento bendrosios nuosavybės teisės pasikeitimas

Patentinė paraiška ar patentas gali priklausyti bendrosios nuosavybės teise keliems pareiškėjams arba keliems patento bendrasavininkiams.

Kiekvienas iš patentinės paraiškos pareiškėjų turi teisę atskirai, be kitų sutikimo, perleisti šios paraiškos savąją dalį, tačiau atšaukti patentinę paraišką ar sudaryti licencinę sutartį su kitais asmenimis pareiškėjai gali tik kartu.

Kiekvienas patento bendrasavininkis turi teisę atskirai, be kitų sutikimo, perleisti patento savąją dalį ar kreiptis į teismą su ieškiniu dėl patento pažeidimo.

Bendrasavininkiai tik kartu gali atsisakyti patentinės išradimo apsaugos arba sudaryti licencinę sutartį su kitais asmenimis.

Šio straipsnio antrosios ir trečiosios dalių nuostatos taikomos tikrai tuo atveju, jeigu patentinės paraiškos pareiškėjai ar patento bendrasavininkiai tarpusavyje nesusitaria arba jų sudarytoje sutartyje nenustatyta kitaip.

V SKIRSNIS LICENCINĖ SUTARTIS. VIEŠA LICENCIJA

34 straipsnis. Licencinė sutartis

Licencinė sutartis – tai susitarimas, kuriuo viena šalis (licenciaras) duoda kitai šaliai (licenciatui) sutikimą atlikti 26 straipsnyje išvardytus veiksmus.

Licencinė sutartis sudaroma raštu. Žodinė sutartis negalioja.

Sumokėjus mokesį, licencinė sutartis įrašoma į Lietuvos Respublikos patentų registrą ir įsigalioja nuo įrašymo datos.

4. *Neteko galios nuo 1997-12-24*

Straipsnio dalies naikinimas:

Nr. [VIII-565](#), 1997-12-09, Žin. 1997, Nr. 117-3005 (1997-12-24), i. k. 0971010ISTAVIII-565

35 straipsnis. Licenciato teisės

Licenciaro duotas licenciatui sutikimas galioja atliekant visus 26 straipsnyje išvardytus veiksmus be jokių apribojimų visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje bet koku to išradimo naudojimo atveju, jeigu licencinėje sutartyje nėra numatyta kitaip.

Licenciatas gali neleisti kitiems asmenims atlikti 26 straipsnyje išvardytų veiksmų, jeigu licencinėje sutartyje nėra numatyta kitaip.

36 straipsnis. Licenciaro teisės

Licenciaras gali leisti kitiems asmenims ir pats atlikti 26 straipsnyje išvardytus veiksmus, jeigu licencinėje sutartyje nėra numatyta kitaip.

Jeigu sutartyje numatoma suteikti išimtinę licenciją, licenciaras neturi teisės pats atlikti 26 straipsnyje išvardytų veiksmų ir leisti juos atlikti kitiems asmenims.

37 straipsnis. Vieša licencija

Patento savininkas gali pateikti Valstybiniam patentų biurui pareiškimą, kad už tam tikrą atlyginimą jis sutinka leisti bet kuriam asmeniui naudotis išradimu licenciato teisėmis. Šiuo atveju metų mokesis už patento galiojimą sumažinamas 50 procentų.

Valstybinis patentų biuras pareiškimo nepriima, jei į Lietuvos Respublikos patentų registrą jau yra įrašyta išimtinė licencija, patento savininko išduota tam pačiam išradimui.

Patento savininkas paduotą pareiškimą gali atšaukti bet kuriuo metu, apie tai raštu pranešęs Valstybiniam patentų biurui, jei Valstybinis patentų biuras dar nėra gavęs kitų asmenų raštiško pranešimo apie ketinimą naudoti šį išradimą.

Asmuo, norintis pasinaudoti vieša licencija, paduoda pareiškimą Valstybiniam patentų biurui ir įgyja licenciato teises naudoti išradimą. Tokiu būdu įgyta licencija yra laikoma neišimtinė.

Valstybinis patentų biuras, gavęs asmens pareiškimą pasinaudoti vieša licencija, neturi teisės įrašyti į Lietuvos Respublikos patentų registrą tam pačiam išradimui išduotos išimtinės licencijos, išskyrus atvejį, kai toks pareiškimas yra vėliau atšaukiamas.

38 straipsnis. Priverstinė abipusė licencija, kai išradimas susijęs su saugoma augalo veisle

Jeigu selekcininkas negali gauti augalo veislės teisinės apsaugos ar ją pasinaudoti nepažeisdamas ankstesnio patentu saugomų išimtinių teisių, jis už atlyginimą gali prašyti priverstinės licencijos dėl neišimtinės teisės naudotis patentu saugomu išradimu tiek, kiek tokia licencija reikalinga norint pasinaudoti saugoma augalo veisle. Išdavus tokią licenciją, patento savininkas normaliomis sąlygomis turi teisę gauti abipusę licenciją naudoti apsaugotą veislę.

Jeigu biotechnologinio išradimo patento savininkas negali išradimu naudotis nepažeisdamas ankstesnės augalo veislės teisinės apsaugos, jis už atlyginimą gali prašyti priverstinės licencijos dėl neišimtinės teisės naudotis saugoma augalo veisle. Išdavus tokią licenciją, augalo veislės teisinės apsaugos savininkas normaliomis sąlygomis turi teisę gauti abipusę licenciją naudoti patentuotą išradimą.

Pareiškėjai, siekdami gauti šio straipsnio pirmojoje ir antrojoje dalyse nurodytas licencijas, privalo įrodyti, kad:

1) jie kreipėsi į biotechnologinio išradimo patento ar augalo veislės teisinės apsaugos savininką norėdami gauti sutartinę licenciją, bet jos negavo;

2) augalo veislė ar biotechnologinis išradimas, palyginti su patentuotu išradimu ar saugoma augalo veisle, reiškia didelę techninę pažangą ir turi svarią ekonominę reikšmę.

Sprendimą dėl šio straipsnio pirmojoje ir antrojoje dalyse nurodytų licencijų išdavimo, atlyginimo dydžio ir kitų priverstinės licencijos sąlygų ir apimties priima teismas. Jeigu priverstinės licencijos išdavimo sąlygos pasikeičia ar išnyksta, biotechnologinio išradimo patento ar augalo veislės teisinės apsaugos savininko prašymu teismas gali panaikinti priverstinę licenciją arba pakeisti jos sąlygas.

Saugomų augalų veislių sąrašą ir Lietuvos Respublikos patentų registrą tvarkančios įstaigos yra atsakingos už šio straipsnio pirmojoje ir antrojoje dalyse nurodytų licencijų registravimą teisės aktų nustatyta tvarka.

Kai augalo veislės licenciją gali išduoti tik Bendrijos augalų veislių tarnyba, taikomas 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje 29 straipsnis.

Papildyta straipsniu:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

VI SKIRSNIS PRIVERSTINĖ LICENCIJA

38 straipsnis. Neteko galios nuo 2000-07-05

Straipsnio naikinimas:

Nr. [VIII-1738](#), 2000-06-15, *Žin.* 2000, Nr. 54-1560 (2000-07-05), i. k. 1001010ISTAIH-1738

39 straipsnis. Išradimo naudojimas su Lietuvos Respublikos Vyriausybės leidimu

Lietuvos Respublikos Vyriausybė gali priimti nutarimą leisti valstybės ar savivaldybės institucijai, fiziniam arba juridiniam asmeniui be patento savininko sutikimo naudoti patentuotą išradimą Lietuvos Respublikos rinkoje, jeigu:

1) patentu saugomas išradimas yra susijęs su visuomenės poreikiais, nacionaliniu saugumu

bei visuomenės sveikatos apsauga, ekonomiškai svarbių sektorių plėtra;

2) teismas nusprendžia, kad patento savininko ar licencijoto išradimo naudojimo būdas riboja konkurenciją.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

Išradimas gali būti naudojamas tik tam tikslui, dėl kurio buvo priimtas nutarimas. Už išradimo naudojimą patento savininkui turi būti teisingai atlyginama, atsižvelgiant į išradimo ekonominę vertę.

Jei patento savininkas ar asmuo, kuriam leista naudoti patentuotą išradimą, prašo, Lietuvos Respublikos Vyriausybė, atsižvelgdama į jų argumentus, gali pakeisti patentuoto išradimo naudojimo sąlygas bei leidimo galiojimo laiką.

Kai leidimas naudoti patentuotą išradimą duodamas patento, kuris patobulina jau anksčiau patentuotą išradimą (antrojo patento), savininkui ir tai gali pažeisti pirmojo patento savininko išimtinės teises, Lietuvos Respublikos Vyriausybė prieš priimdama šį nutarimą atsižvelgia į papildomas sąlygas:

1) išradimas, patentuotas antruoju patentu, reiškia didelę techninę pažangą bei turi svarią ekonominę reikšmę palyginti su pirmuoju patentuotu išradimu;

2) pirmojo patento savininkas turi teisę į abipusę licenciją (leidimą vienas kitam naudotis patentuotais išradimais), kad galėtų naudoti antruoju patentu patentuotą išradimą;

3) leidimu suteikta teisė naudoti pirmuoju patentu patentuotą išradimą negali būti perleidžiama, išskyrus atvejus, kai perleidžiamas antrasis patentas.

Lietuvos Respublikos Vyriausybė gali pripažinti nutarimą netekusiu galios, jeigu aplinkybės, dėl kurių buvo leista naudoti patentuotą išradimą, išnyko arba jeigu valstybės ar savivaldybės institucija, fizinis arba juridinis asmuo naudoja patentuotą išradimą ne tuo tikslu, kuriam buvo priimtas nutarimas.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

Leidimas naudoti išradimą turi būti neišimtinis, t.y. patento savininkas nepraranda teisės pats naudoti patentuotą išradimą ir neuždraudžia patento savininkui sudaryti licencines sutartis dėl patentuoto išradimo naudojimo bei toliau naudoti patentuotą išradimą ar kitaip įgyvendinti savo teises.

Leidimas naudoti patentuotą išradimą negali būti perleistas, išskyrus, kai įstatymų nustatyta tvarka yra perleidžiama įmonė (jos dalis), kurioje naudojamas patentuotas išradimas.

Prie prašymo leisti naudoti patentuotą išradimą turi būti pridedami įrodymai, patvirtinantys, kad leidimo siekiantis asmuo prašė, bet negavo patento savininko leidimo naudoti patentuotą išradimą. Ši nuostata netaikoma ekstremalių situacijų ar kitų ekstremalių įvykių šalyje atvejais arba naudojant patentuotą išradimą nekomerciniais tikslais visuomenės poreikiams. Patento savininkas apie rengiamą nutarimą leisti naudoti patentuotą išradimą bei apie ketinimą naudoti patentuotą išradimą šio straipsnio 1 dalies 1 punkte numatytais tikslais turi būti informuotas raštu.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimai dėl leidimo be patento savininko sutikimo naudoti patentuotą išradimą gali būti skundžiami teismui įstatymų nustatyta tvarka.

Valstybinis patentų biuras, gavęs Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimą dėl leidimo naudoti išradimą, informaciją apie leidimą skelbia savo oficialaus biuletenio artimiausiam numeryje.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-1738](#), 2000-06-15, *Žin.*, 2000, Nr. 54-1560 (2000-07-05), i. k. 1001010ISTAI-1738

VII SKIRSNIS GINČŲ NAGRINĖJIMAS. TEISIŲ GYNIMAS

40 straipsnis. Institucijos, nagrinėjančios ginčus dėl išradimų teisinės apsaugos

Ginčus dėl išradimų patentavimo ir naudojimo nagrinėja šios institucijos:

1) Valstybinio patentų biuro Apeliacinis skyrius – ginčus dėl išradimo patentavimo, kilusius iki patento išdavimo;

2) Vilniaus apygardos teismas ginčus dėl:

Valstybinio patentų biuro Apeliacinio skyriaus sprendimų;

patentinės paraiškos ar patento nuosavybės teisės pripažinimo kitam asmeniui;

išduoto patento pripažinimo visiškai ar iš dalies negaliojančiu;

paskelbtos patentinės paraiškos, kuriai suteikta laikina apsauga, pažeidimo;

išduoto patento pažeidimo;

patento pažeidimo fakto nebuvimo nustatymo;

licencijų, nurodytų šio įstatymo 38 straipsnyje, išdavimo, panaikinimo ir sąlygų pakeitimo;

patento panaikinimo.

Ginčai dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo dėl leidimo naudoti patentuotą išradimą suteikimo, patentuoto išradimo naudojimo su Vyriausybės leidimu sąlygų pakeitimo, atlyginimo patentuoto išradimo savininkui už tokio patento naudojimą dydžio nustatymo bei leidimo panaikinimo sprendžiami įstatymų nustatyta tvarka.

41 straipsnis. Teisių gynimo būdai

Pareiškėjas, patento savininkas arba jų teisių perėmėjai, gindami savo teises, taip pat išimtinių licencijų licenciatai, gindami jiems suteiktas teises, įstatymų nustatyta tvarka turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti:

1) pripažinti teises;

2) įpareigoti nutraukti neteisėtus veiksmus;

3) uždrausti atlikti veiksmus, dėl kurių gali būti realiai pažeistos teisės arba atsirasti žala;

4) atlyginti turtinę žalą, įskaitant negautas pajamas ir kitas turėtas išlaidas;

5) taikyti kitus šio įstatymo ir kitų įstatymų nustatytus teisių gynimo būdus.

Siekdamas užtikrinti įpareigojimo nutraukti neteisėtus veiksmus, taip pat draudimo atlikti veiksmus, dėl kurių gali būti realiai pažeistos teisės arba atsirasti žala, vykdymą, teismas šio straipsnio pirmojoje dalyje nurodytų asmenų prašymu gali įpareigoti pažeidėją tiems asmenims pateikti tinkamą galimos žalos kompensavimo užtikrinimą.

Kai asmens, kuriam priimamas įpareigojimas nutraukti neteisėtus veiksmus ar kuriam taikomos 41⁴ straipsnyje nurodytos atkuriamosios priemonės, veiksmuose nėra kaltės dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo, teismas šio asmens prašymu gali įpareigoti jį sumokėti nukentėjusiajai šaliai piniginę kompensaciją, jeigu taikant šioje straipsnio dalyje nurodytus teisių gynimo būdus atsirastų neproporcingai didelė žala tam asmeniui ir jeigu piniginė kompensacija nukentėjusiajai šaliai yra priimtina ir pakankama.

Šio straipsnio pirmojoje dalyje nurodyti asmenys, gindami savo teises, turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti uždrausti tarpininkui teikti paslaugas tretiesiems asmenims, kurie šiomis paslaugomis naudojasi pažeisdami šio įstatymo nustatytas teises. Šis draudimas apima su šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimu susijusios informacijos perdavimo sustabdymą arba, jei tarpininkas techniškai gali tai atlikti, tokias teises pažeidžiančios informacijos pašalinimą, arba draudimą gauti šias teises pažeidžiančią informaciją. Toks teismo sprendimo įvykdymas neatleidžia tarpininko nuo atsakomybės už veiksmus ar neveikimą, susijusius su tokios informacijos laikymu ar perdavimu, buvusiu iki šio sprendimo įsigaliojimo.

Jeigu patento objektas yra gaminio gamybos būdas ir atsakovo gaminamas gaminys yra tapatus patentuotu gamybos būdu pagamintam gaminiui arba yra pagrindas manyti, kad jis gaminamas pažeidžiant patentą, o ieškovas negali nustatyti, kokių būdu pagamintas gaminys, tai atsakovas privalo įrodyti, kad tapataus gaminio gamybos būdas yra kitoks negu patentuotasis būdas.

Kai pateikiami įrodymai, kad tapataus gaminio gamybos būdas yra kitoks negu patentuotasis būdas, turi būti užtikrinta atsakovo gamybos ir komercinių paslapčių apsauga.

41¹ straipsnis. Teisė gauti informaciją

Nagrinėdamas ginčą dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo, teismas, remdamasis ieškovo pagrįstu prašymu, teismo proceso metu gali įpareigoti asmenis nedelsiant pateikti informaciją apie šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių prekių ir paslaugų kilmę ir platinimo būdus, ypač:

1) šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių prekių gamintojų, platintojų, tiekėjų ir kitų ankstesnių valdytojų, taip pat didmenine bei mažmenine prekyba užsiimančių asmenų, kuriems buvo skirtos nurodytos prekės, vardus (pavadinimus) ir adresus;

2) duomenis apie pagamintų, patiektų, gautų ar užsakytų šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių prekių kiekį ir kainą, kuri buvo sumokėta ar turėjo būti sumokėta už tas prekes.

Pateikti šio straipsnio pirmojoje dalyje nurodytą informaciją gali būti įpareigoti šio įstatymo nustatytų teisių pažeidėjai, kiti asmenys, kurie turi komerciniais tikslais savo žinioje šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias prekes, kurie komerciniais tikslais naudojami šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančiomis paslaugomis arba kurie komerciniais tikslais teikia paslaugas, kurias tretieji asmenys naudoja darydami šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimą, taip pat tie, kurie nurodytų asmenų nurodymu dalyvauja gaminant ar platinant šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias prekes arba teikiant šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias paslaugas.

41² straipsnis. Įrodymai

Teismas šalies, kuri pateikė visus pagrįstai turimus ir jos reikalavimus pakankamai pagrindžiančius įrodymus ir kuri nurodė priešingos šalies turimus ir jos reikalavimus pagrindžiančius įrodymus, prašymu Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka gali išreikalausiti iš priešingos šalies šios turimus prašomus įrodymus, jeigu garantuojama konfidencialios informacijos apsauga. Teismas pakankamą gaminių skaičiaus atrankinę dalį laiko įtikinamu įrodymu, kad buvo pažeistos šio įstatymo nustatytos teisės.

Jeigu šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimas padarytas komerciniais tikslais ir yra šio straipsnio pirmojoje dalyje nurodytos sąlygos, teismas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka iš priešingos šalies gali išreikalausiti banko, finansinius ar komercinius dokumentus, jei garantuojama konfidencialios informacijos apsauga. Jeigu tokie įrodymai per teismo nustatytą terminą nepateikiami be svarbių priežasčių arba atsisakoma leisti jais pasinaudoti, teismas turi teisę priimti sprendimą remdamasis jam pateiktais įrodymais.

41³ straipsnis. Laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės

Laikiniųjų apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonių taikymą reglamentuoja Civilinio proceso kodeksas ir šis įstatymas.

Kai yra pakankamas pagrindas įtarti, kad buvo šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimas, teismas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka gali taikyti laikinąsias apsaugos priemones, būtinas užkirsti kelią gresiantiems neteisėtiems veiksams, neteisėtiems veiksams skubiai nutraukti ir teismo galutiniam sprendimui įvykdyti, tai yra:

1) uždrausti asmenims daryti gresiantį šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimą;
2) įpareigoti asmenis laikinai nutraukti šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimą;
3) uždrausti tarpininkui teikti paslaugas tretiesiems asmenims, kurie šiomis paslaugomis naudojami pažeisdami šio įstatymo nustatytas teises;

4) areštuoti, uždrausti, kad patektų į apyvartą, arba išimti iš apyvartos šio įstatymo nustatytų teisių objektų kopijas ir prekes, jeigu įtariama, kad jos pažeidžia šio įstatymo nustatytas teises;

5) areštuoti šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimu įtariamų asmenų turtą, kurį turi jie arba tretieji asmenys, įskaitant banko ir kitų kredito įstaigų sąskaitas; taip pat reikalauti pateikti banko, finansinius ar komercinius dokumentus ar sudaryti galimybę susipažinti su šiais dokumentais, jeigu pažeidimas padarytas komerciniu tikslu;

6) taikyti kitas Civilinio proceso kodekso nustatytas priemones.

Jeigu pritaikytos šio straipsnio antrosios dalies 1 ir 2 punktuose nurodytos laikinosios apsaugos priemonės yra pažeidžiamos ar šis pažeidimas tęsiasi, teismas gali įpareigoti pažeidimo padarymu įtariamus asmenis pateikti tinkamą galimos žalos kompensavimo užtikrinimą asmeniui,

prašiusiam taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

Teismas turi teisę įpareigoti asmenį, kuris prašo taikyti laikinąsias apsaugos priemones, pateikti visus pagrįstai turimus įrodymus, galinčius pakankamai įtikinti, kad jis ar asmuo, kurio interesais prašoma taikyti laikinąsias apsaugos priemones, yra šio įstatymo nustatytų teisių turėtojas ar naudotojas ir kad pareiškėjo teisės pažeidžiamos arba kad gresia toks pažeidimas.

Teismas asmens, pateikusių visus pagrįstai turimus ir jo reikalavimus pagrindžiančius įrodymus, kad buvo pažeistos arba gresia, kad bus pažeistos, šio įstatymo nustatytos teisės, prašymu gali taikyti laikinąsias apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemones, jeigu garantuojama konfidencialios informacijos apsauga, ir taip užtikrinti su įtariamu pažeidimu susijusius įrodymus, tai yra:

1) išsamiai aprašyti šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias prekes ir jas sulaikyti arba tik aprašyti;

2) areštuoti šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančius gaminius, prireikus – medžiagas ir priemones, kurios yra naudojamos jų gamybai ir (arba) platinimui, bei su jomis susijusius dokumentus ir juos paimti;

3) taikyti kitas skubias ir veiksmingas laikinąsias priemones, numatytas Civilinio proceso kodekse.

Laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės gali būti taikomos nepranešus atsakovui ir jo neišklausius, ypač tais atvejais, kai delsimas galėtų padaryti nepataisomą žalą pareiškėjui arba kai įrodoma grėsmė, kad įrodymai gali būti sunaikinti. Kad laikinosios priemonės taikomos nepranešus atsakovui ir jo neišklausius, atsakovui turi būti pranešta nedelsiant, t. y. iš karto tas priemonės pritaikius. Šalių prašymu, įskaitant teisę būti išklausytam, laikinosios apsaugos priemonės gali būti peržiūrėtos siekiant per protingą terminą po pranešimo apie priemonių pritaikymą nuspręsti, ar šios priemonės turi būti pakeistos, panaikintos ar patvirtintos.

Jeigu teismas taikytas laikinąsias apsaugos ar įrodymų užtikrinimo priemones panaikina arba jos tampa nepagrįstos dėl asmens, kuris kreipėsi dėl tų priemonių taikymo, veikimo ar neveikimo, arba įsiteisėja teismo sprendimas, nustatantis, kad šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo ar pažeidimo grėsmės nebuvo, arba asmuo, kuris kreipėsi dėl laikinųjų apsaugos ar įrodymų užtikrinimo priemonių taikymo, per teismo nustatytą terminą nepareiškia ieškinio, atsakovas turi teisę reikalauti atlyginti žalą, atsiradusią dėl tų priemonių taikymo.

41⁴ straipsnis. Atkuriamosios priemonės

Šio įstatymo 41 straipsnio pirmojoje dalyje nurodyti asmenys turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti atšaukti, išimti iš apyvartos gaminius (prekes) taip, kad jiems nebūtų padaryta žala ir būtų užtikrinta jų teisių apsauga (pvz., perdirbti į kitas prekes ar taikyti panašias priemones), ar sunaikinti gaminius (prekes), kuriuos teismas nustatė kaip pažeidžiančius šio įstatymo nustatytas teises, o prireikus – ir medžiagas bei priemones, daugiausia naudojamas nurodytiems objektams sukurti ar gaminti.

Šio straipsnio pirmojoje dalyje nurodytos priemonės taikomos nepaisant kitų asmens, prašančio taikyti šias priemones, žalos, atsiradusios dėl jo teisių pažeidimo, atlyginimo reikalavimų. Šios priemonės taikomos neatlygintinai, pažeidėjo lėšomis, atsižvelgiant į padaryto pažeidimo sunkumo ir taikomos priemonės santykį bei trečiųjų asmenų teisėtus interesus.

41⁵ straipsnis. Turtinės žalos atlyginimas

Turtinės žalos atlyginimo tvarką reglamentuoja Civilinis kodeksas ir šis įstatymas.

Nustatydamas dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo faktiškai atsiradusios žalos (nuostolių) dydį, teismas atsižvelgia į pažeidimo esmę, padarytos žalos dydį, negautas pajamas, turėtas išlaidas, kitas svarbias aplinkybes. Pažeidėjo gauta nauda šio įstatymo 41 straipsnio pirmojoje dalyje nurodytų asmenų reikalavimu gali būti pripažinta nuostoliais. Neteisėti gaminiai (prekės) gali būti perduoti tų teisių turėtojams šių prašymu.

Šio įstatymo 41 straipsnio pirmojoje dalyje nurodytų asmenų negautų pajamų dydis nustatomas atsižvelgiant į tai, kokios pajamos būtų gautos teisėtai naudojant išradimą (t. y. į

atlyginimą, kuris paprastai mokamas už teisėtą išradimo naudojimą), taip pat į konkrečias aplinkybes, kurios galėjo sudaryti sąlygas pajamoms gauti (teisių subjektų atlikti darbai, panaudotos priemonės, derybos dėl išradimo naudojimo sutarčių sudarymo ir kita).

Vietoj žalos (nuostolių), faktiškai atsiradusios dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo, atlyginimo šio įstatymo 41 straipsnio pirmojoje dalyje nurodyti asmenys gali reikalauti atlyginimo, kuris turėjo būti sumokėtas, jeigu pažeidėjas būtų teisėtai naudojęs išradimą (t. y. gavęs leidimą), o kai yra pažeidėjo tyčia ar didelis neatsargumas, – iki dviejų kartų didesnio šio atlyginimo.

Kai pažeidėjas atlieka veiksmus nežinodamas ir negalėdamas žinoti, kad jis pažeidžia šio įstatymo nustatytas teises (t. y. jo veiksmuose nėra kaltės), teismas šio įstatymo 41 straipsnio pirmojoje dalyje nurodytų asmenų reikalavimu gali išreikalauti iš pažeidėjo gautą naudą. Pažeidėjo gauta nauda laikoma visa tai, ką pažeidėjas sutaupė ir (ar) gavo pažeisdamas šio įstatymo nustatytas teises. Pažeidėjo gauta nauda nustatoma ir išieškoma neatsižvelgiant į tai, ar pats teisių subjektas tokią naudą, kokią gavo pažeidėjas, būtų gavęs, ar ne. Nustatant pažeidėjo gautą naudą, teisių subjektas turi pateikti tik tuos įrodymus, kurie patvirtintų pažeidėjo gautas bendras pajamas; kokia yra pažeidėjo grynoji nauda (nauda atskaičius išlaidas), turi įrodyti pats pažeidėjas.

41⁶ straipsnis. Teismo sprendimo paskelbimas

Sprendimą dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo priimančio teismas šio įstatymo 41 straipsnio pirmojoje dalyje nurodytų asmenų prašymu gali įpareigoti pažeidėją savo lėšomis paskelbti informaciją apie priimtą sprendimą, įskaitant viso ar dalies sprendimo paskelbimą visuomenės informavimo priemonėse ar kitoku būdu. Teismo sprendimas arba informacija apie priimtą teismo sprendimą gali būti paskelbta po teismo sprendimo įsiteisėjimo, jeigu teismas nenustato kitaip. Teismo sprendimo paskelbimo būdas ir kiek skelbti nustatoma pačiame sprendime. Šio įstatymo 41 straipsnio pirmojoje dalyje nurodyti asmenys gali reikalauti, kad pažeidėjas iš anksto sumokėtų į teismo nurodytą sąskaitą pinigų sumą, reikalingą informacijai apie priimtą teismo sprendimą ar teismo sprendimui paskelbti.

41⁷ straipsnis. Patentų pažeidimo fakto nebuvimo nustatymas

Suinteresuotas asmuo turi teisę pareikšti ieškinį, prašydamas teismo nustatyti, kad jo veikla nepažeidžia savininkui išduoto patentų.

Suinteresuotam asmeniui įrodžius, kad jo veikla nepažeidžia išduoto patentų, teismas sprendimu nustato patentų pažeidimo nebuvimo faktą.

Patentų savininkas apie iškeltą bylą dėl patentų pažeidimo nebuvimo fakto nustatymo privalo informuoti visus licenciatų. Licenciatų turi teisę, jeigu licencinėje sutartyje nenumatyta kitaip, dalyvauti nagrinėjant šią bylą.

42 straipsnis. Muitinės priežiūros priemonių taikymas

Šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiantiems gaminiams (prekėms), kurie importuojami iš trečiųjų valstybių į Lietuvos Respubliką arba iš jos eksportuojami į trečiąsias valstybes, turi būti taikomos Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytos muitinės priežiūros priemonės.

Skirsnio pakeitimai:

Nr. [X-649](#), 2006-06-08, *Žin.*, 2006, Nr. 72-2668 (2006-06-28), i. k. 1061010ISTA000X-649

VIII SKIRSNIS PATENTŲ PAKEITIMAI. PATENTŲ ATSIŠAKYMAS. PATENTŲ PRIPAŽINIMAS NEGALIOJANČIU

43 straipsnis. Patentų pakeitimai

Patentų savininkas, norėdamas susiaurinti patentų suteikiamą teisinę apsaugą, turi teisę reikalauti, kad Valstybinis patentų biuras padarytų patentų pakeitimus.

Patentų savininkas turi teisę reikalauti, kad Valstybinis patentų biuras padarytų patentų pakeitimus, ištaisydamas technines klaidas ar netikslumus.

Valstybinis patentų biuras privalo vykdyti teisėtus patentų savininko reikalavimus.

Neleidžiama daryti tokių patentų pakeitimų, kurie išplėstų išradimo ribas, nustatytas patentinėje paraiškoje.

Valstybinis patentų biuras apie padarytus patentų pakeitimus skelbia savo oficialiame biuletenyje.

44 straipsnis. Patentų atsisakymas

Patentų savininkas gali atsisakyti patentų, apie tai raštu pranešdamas Valstybiniam patentų biurui. Patentų atsisakymas gali būti dalinis, kai atsisakoma vieno ar daugiau apibrėžties punktų.

Valstybinis patentų biuras įrašo apie patentų atsisakymą į Lietuvos Respublikos patentų registrą ir apie tai paskelbia savo oficialiame biuletenyje.

Patentų atsisakymas įsigalioja nuo tos datos, kai patentų savininko prašymą gauna Valstybinis patentų biuras.

45 straipsnis. Patentų pripažinimas negaliojančiu

Teismas pagal suinteresuotų asmenų ieškinį gali pripažinti patentą visiškai arba iš dalies negaliojančiu, jeigu:

- 1) išradimas pagal šio įstatymo 2-5 straipsnius yra nepatentabilus;
- 2) patente išradimo esmė neatskleista taip aiškiai ir išsamiai, kad jį galėtų panaudoti tos srities specialistas;
- 3) patentų objektas yra platesnis negu paduotos patentinės paraiškos turinys arba patentas buvo išduotas pagal atskirtą patentinę paraišką, kuri yra platesnio turinio negu pirminė patentinė paraiška;
- 4) patentų savininkas pagal šio įstatymo 8 straipsnio pirmąją dalį neturi teisės į patentą.

Jeigu patentas pripažįstamas iš dalies negaliojančiu, apribojamos patentų suteikiamos teisės, sumažinama išradimo apibrėžties punktų ir atitinkamai pakeičiamas išradimo aprašymas bei brėžiniai.

46 straipsnis. Patentų pripažinimo negaliojančiu pasekmės

Patentas, teismo pripažintas visiškai ar iš dalies negaliojančiu, netenka galios nuo patentinės paraiškos padavimo datos.

Įsigaliojus teismo sprendimui dėl patentų pripažinimo visiškai ar iš dalies negaliojančiu, teismas savo sprendimą siunčia Valstybiniam patentų biurui, kuris duomenis apie patentų pripažinimą visiškai ar iš dalies negaliojančiu įrašo į Lietuvos Respublikos patentų registrą ir skelbia savo oficialiame biuletenyje.

IX SKIRSNIS TARPTAUTINĖ PATENTINĖ PARAIŠKA

47 straipsnis. Bendrieji nuostatai

Tarptautinė patentinė paraiška - tai pagal Patentinės kooperacijos sutartį, pasirašytą 1970 m. birželio 19 d. Vašingtone, paduota patentinė paraiška.

Šiame įstatymo skirsnyje, kalbant apie tarptautinę patentinę paraišką, duodamos nuorodos į Patentinės kooperacijos sutarties ir ją papildančios instrukcijos straipsnius.

Patentinės kooperacijos sutarties, šio įstatymo bei poįstatyminių aktų nuostatos taikomos tarptautinei patentinei paraiškai, kai Valstybinis patentų biuras yra gaunančioji, nurodytoji ar pasirinktoji patentų tarnyba.

48 straipsnis. Tarptautinė patentinė paraiška, kai Valstybinis patentų biuras yra nurodytoji ar pasirinktoji patentų tarnyba

Paskelbtai pagal Patentinės kooperacijos sutarties 21 straipsnį tarptautinei patentinei paraiškai, vadovaujantis šio įstatymo 21 straipsnio trečiąja dalimi, suteikiama laikina apsauga, kai Valstybinis patentų biuras yra nurodytoji ar pasirinktoji patentų tarnyba.

Laikina apsauga įsigalioja nuo datos, kada Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje buvo paskelbtas tarptautinėje patentinėje paraiškoje nurodyto išradimo apibrėžties vertimas į lietuvių kalbą.

Kai Valstybinis patentų biuras yra nurodytoji ar pasirinktoji patentų tarnyba, tarptautinės patentinės paraiškos pareiškėjas, norėdamas gauti Lietuvos Respublikos patentą pagal šį įstatymą, privalo per Patentinės kooperacijos sutarties 22 ar 39 straipsnyje nustatytą laiką pateikti tarptautinės patentinės paraiškos vertimą į lietuvių kalbą ir sumokėti mokestį.

Nuo Europos patentų konvencijos įsigaliojimo Lietuvos Respublikoje dienos tarptautinė patentinė paraiška, kurioje nurodyta ar pasirinkta Lietuvos Respublika, pagal Patentinės kooperacijos sutarties 45 straipsnio 1 dalį laikoma Europos patento paraiška.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

49 straipsnis. Tarptautinė patentinė paraiška, kai Valstybinis patentų biuras yra gaunančioji patentų tarnyba

Tarptautinė patentinė paraiška gali būti paduota Valstybiniam patentų biurui, jeigu pareiškėjas yra Lietuvos Respublikos pilietis ar gyventojas.

Už tarptautinės patentinės paraiškos persiuntimą į Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos Tarptautinį biurą ir Tarptautinės paieškos organizaciją mokamas mokestis, nurodytas Patentinės kooperacijos sutarties instrukcijos 14 punkte.

Tarptautinė patentinė paraiška turi būti paduota Valstybinio patentų biuro nustatyta kalba.

X SKIRSNIS EUROPOS PATENTŲ GALIOJIMO IŠPLĖTIMAS

50 straipsnis. Bendrieji nuostatai

Europos patentinė paraiška ir Europos patentas, išplėsti į Lietuvos Respubliką, pagal šio skirsnio nuostatas turi tokią pat galią ir prilyginami pagal Lietuvos Respublikos patentų įstatymą paduotai nacionalinei paraiškai bei išduotam nacionaliniam patentui.

Europos patentinė paraiška – tai paraiška Europos patentui gauti, paduota pagal Europos patentų konvenciją, pasirašytą 1973 m. spalio 5 d. Miunchene, taip pat tarptautinė paraiška, paduota pagal Patentinės kooperacijos sutartį, pasirašytą 1970 m. birželio 19 d. Vašingtone, kai Europos patentų tarnyba (toliau – EPT) yra nurodytoji arba pasirinktoji tarnyba, o Lietuvos Respublika yra nurodytoji valstybė.

Išplėstas Europos patentas – tai patentas, išduotas EPT pagal Europos patentinę paraišką, kurioje prašoma jo galiojimą išplėsti į Lietuvos Respubliką.

Nacionalinė patentinė paraiška – tai patentinė paraiška, paduota pagal šį įstatymą Lietuvos Respublikos valstybiniam patentų biurui.

Nacionalinis patentas – tai patentas, išduotas pagal nacionalinę patentinę paraišką.

Europos patentinei paraiškai ir Europos patentui, išplėstiems į Lietuvos Respubliką pagal šio skirsnio nuostatas, Europos patentų konvencijos reikalavimai netaikomi, jeigu ko kita nenustato šis įstatymas.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, *Žin.*, 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

51 straipsnis. Prašymas dėl išplėtimo

Europos patentinė paraiška ir pagal ją išduotas Europos patentas išplečiami į Lietuvos Respubliką, jeigu to prašo pareiškėjas. Prašymas dėl išplėtimo laikomas paduotu kartu su bet kuria Europos patentine paraiška, paduota Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Europos patentų organizacijos susitarimo dėl Bendradarbiavimo susitarimo 3(3) straipsnio įgyvendinimo

įsigaliojimo dieną arba vėliau. Valstybinis patentų biuras, gavęs iš EPT prašymą dėl išplėtimo, skelbia jį kaip galima greičiau, tačiau ne anksčiau kaip po 18 mėnesių nuo paraiškos padavimo datos arba, jeigu buvo prašyta suteikti prioriteto datą, nuo anksčiausios prioriteto datos.

Prašymas dėl išplėtimo gali būti atšauktas bet kuriuo metu. Laikoma, kad prašymas dėl išplėtimo atšauktas, jeigu laiku nebuvo sumokėtas išplėtimo mokestis arba Europos patentinė paraiška buvo galutinai atmesta, atšaukta arba laikoma atšaukta. Valstybinis patentų biuras apie tai skubiai skelbia, jeigu prašymas dėl išplėtimo jau buvo paskelbtas.

52 straipsnis. Išplėtimo mokestis

Išplėtimo mokestis pagal 51 straipsnio antrąją dalį turi būti sumokėtas EPT per mokesčio mokėjimo laikotarpį, kuris yra nustatytas Europos patentų konvencijoje šalies nurodymo mokesčiui mokėti.

Išplėtimo mokesčiui sumokėti taip pat dar gali būti taikomas lengvatinis terminas, nustatytas Europos patentų konvencijos 85a(2) taisyklėje, tačiau šiuo atveju mokamas papildomas 50 procentų dydžio mokestis.

Išplėtimo mokesčiai mokami pagal Europos patentų konvencijoje nustatytas mokesčių mokėjimo taisykles. Teisėtai sumokėtas išplėtimo mokestis yra negrąžinamas.

53 straipsnis. Europos patentinių paraiškų galiojimas

Europos patentinė paraiška, kuriai suteikta padavimo data, bet kuriuo atveju yra lygiavertė pagal visus reikalavimus paduotai nacionalinei patentinei paraiškai, pripažįstant Europos patentinės paraiškos prioritetą, nesvarbu, kokia bus jos nagrinėjimo eiga.

Paskelbtai Europos patentinei paraiškai suteikiama tokia pat laikina apsauga, kaip ir nacionalinei patentinei paraiškai pagal šio įstatymo 21 straipsnio trečiąją dalį. Laikina apsauga suteikiama nuo tos datos, kai paskelbtos Europos patentinės paraiškos apibrėžties vertimas į lietuvių kalbą pareiškėjo buvo perduotas jo išradimą naudojančiam asmeniui Lietuvos Respublikoje.

Laikoma, kad Europos patentinei paraiškai nebuvo suteikta šio straipsnio antrojoje dalyje nustatyta laikina apsauga iš pat pradžių, jeigu prašymas dėl išplėtimo buvo vėliau atšauktas arba laikomas atšauktu.

54 straipsnis. Europos patentų galiojimas

Išplėstas Europos patentas pagal šio straipsnio antrąją-šeštąją dalis nuo paskelbimo apie jo išdavimą EPT datos suteikia tokias pat teises, kokias pagal šio įstatymo 26 straipsnį suteikia nacionalinis patentas.

Europos patento savininkas per 3 mėnesius nuo paskelbimo apie Europos patento išdavimą datos pateikia Valstybiniam patentų biurui Europos patento apibrėžties vertimą į lietuvių kalbą ir sumoka mokestį už jo paskelbimą.

Jeigu dėl Europos patentų tarnybai paduoto protesto pakeičiama patento apibrėžtis, patento savininkas per 3 mėnesius nuo pakeistos patento apibrėžties paskelbimo datos turi pateikti Valstybiniam patentų biurui pakeistos išradimo apibrėžties vertimą į lietuvių kalbą ir sumokėti mokestį už jo paskelbimą.

Valstybinis patentų biuras skubiai skelbia pagal šio straipsnio antrąją ar trečiąją dalis pateiktus tikslus vertimus.

Jeigu šio straipsnio antrojoje ar trečiojoje dalyse nurodytas vertimas laiku nepateikiamas ir mokestis laiku nesumokamas, Europos patentas nuo pat pradžios laikomas negaliojančiu.

Išplėstas Europos patentas ir Europos patentinė paraiška, pagal kurią šis patentas buvo išduotas, nesukelia šio straipsnio pirmojoje dalyje ir 53 straipsnio antrojoje dalyje nustatytų teisinių pasekmių nuo pat pradžių tokios apimties, kokia patentas buvo panaikintas išnagrinėjus EPT gautą protestą.

55 straipsnis. Europos patentinės paraiškos arba Europos patento teksto autentiškumas

Europos patentinės paraiškos arba Europos patento tekstas, pateiktas EPT vartojama kalba, laikomas autentišku tekstu ir Lietuvos Respublikoje.

Šio įstatymo 53 ir 54 straipsniuose nurodyti vertimai laikomi autentiškais, išskyrus patentų panaikinimo procesą, kai jiems suteikiama siauresnė apsauga negu buvo suteikta tekstams Europos patentų tarnybos vartojama kalba.

Pareiškėjas ar patento savininkas gali pateikti ištaisytą Europos patentinės paraiškos arba Europos patento apibrėžties vertimą. Ištaisytas vertimas įsigalioja, kai jį paskelbia Valstybinis patentų biuras. Bet kuris asmuo, gera valia naudojantis arba pasirengęs naudoti išradimą, nepažeisdamas patentinės paraiškos ar patento ankstesnio vertimo, po apibrėžties vertimo ištaisymo gali ir toliau nemokamai naudoti išradimą savo veikloje arba savo įmonės reikmėms tenkinti.

56 straipsnis. Teisė į ankstesnę datą

Europos patentinė paraiška, už kurios išplėtimą sumokėtas išplėtimo mokestis, ir išplėstas Europos patentas nacionalinės paraiškos ir nacionalinio patento atžvilgiu pagal šio įstatymo 3 straipsnio antrąją dalį turės tokią pat technikos lygio galią, kaip ir nacionalinė patentinė paraiška ir nacionalinis patentas.

Nacionalinė patentinė paraiška ir nacionalinis patentas išplėsto Europos patento atžvilgiu turės tokią pat technikos lygio galią, kokią jie turi pagal šio įstatymo 3 straipsnio antrąją dalį.

57 straipsnis. Dviguba apsauga

Jeigu išplėstas Europos patentas ir nacionalinis patentas, turintys tą pačią padavimo arba prioriteto datą, buvo išduoti tam pačiam asmeniui ar jo teisių perėmėjui už tą patį išradimą, nacionalinis patentas nustoja galios nuo tos datos, kai pasibaigia išplėstam Europos patentui užprotestuoti skirtas laikas ir protesto nebuvo gauta, arba nuo tos datos, kai atsižvelgus į protestą buvo priimtas sprendimas Europos patentą palikti galiojančiu.

58 straipsnis. Metų mokestis už Europos patento galiojimo pratęsimą

Už išplėsto Europos patento galiojimo pratęsimą Valstybiniam patentų biurui mokamas mokestis. Jį pradeda mokėti nuo kitų metų po paskelbimo apie Europos patento išdavimą.

59 straipsnis. Europos patentų konvencijos taikymas

Europos patentų konvencijos ir jos įgyvendinimo taisyklių reikalavimai netaikomi Lietuvos Respublikoje, jeigu ko kita nenustato šis įstatymas.

X¹ SKIRSNIS

EUROPOS PATENTŲ KONVENCIJOS ĮGYVENDINIMAS

59 straipsnis. Europos patentų konvencijos taikymas

Europos patentų konvencijos įsigaliojimo Lietuvos Respublikoje dieną arba vėliau paduotoms Europos patentų paraiškoms, kuriose nurodoma Lietuvos Respublika, ir Europos patentams taikoma Europos patentų konvencija.

Paskelbtas ir įsigaliojęs Lietuvos Respublikoje Europos patentas gali būti panaikintas arba pripažintas negaliojančiu remiantis šiuo įstatymu ir (ar) Europos patentų konvencijos 138 straipsniu.

Valstybinis patentų biuras yra centrinė pramoninės nuosavybės tarnyba pagal Europos patentų konvenciją.

Valstybinis patentų biuras patvirtina Europos patentų konvencijos įgyvendinimo Lietuvos Respublikoje tvarką.

59¹ straipsnis. Europos patento paraiškos padavimas

Europos patento paraiška paduodama tiesiogiai Europos patentų tarnybai arba Valstybiniam patentų biurui Europos patentų konvencijos 14 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytais kalbomis.

Valstybinis patentų biuras gautas Europos patento paraiškas, išskyrus susijusias su valstybės ar tarnybos paslaptimis, persiunčia Europos patentų tarnybai per Europos patentų konvencijos 77 straipsnyje nurodytą terminą.

Atskirta Europos patento paraiška paduodama tiesiogiai Europos patentų tarnybai.

Bet kokia Europos patento paraiška, kurioje yra valstybės ir tarnybos paslaptis sudarančios informacijos, paduodama tik Valstybiniam patentų biurui.

59² straipsnis. Europos patento paraiškos galiojimas

Europos patento paraiška, kuriai suteikta padavimo data ir kurioje nurodyta Lietuvos Respublika, yra tokios pat teisinės galios kaip ir įprastu būdu paduota nacionalinė patento paraiška, pripažįstant Europos patento paraiškos prioriteto datą, neatsižvelgiant į jos nagrinėjimo eigą.

Paskelbtai Europos patento paraiškai suteikiama tokia pat laikina teisinė apsauga kaip ir nacionalinei patento paraiškai pagal šio įstatymo 21 straipsnio trečiąją dalį. Laikina teisinė apsauga suteikiama nuo tos dienos, kurią paskelbtos Europos patento paraiškos apibrėžties vertimas buvo paskelbtas Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje. Už Europos patento paraiškos išradimo apibrėžties vertimo paskelbimą mokamas nustatyto dydžio mokestis.

Laikoma, kad Europos patento paraiškai nebuvo suteikta laikina teisinė apsauga pagal šio straipsnio antrąją dalį, jeigu Lietuvos Respublikos nurodymas vėliau buvo atšauktas arba laikomas atšauktu.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1119](#), 2007-05-10, *Žin.*, 2007, Nr. 55-2129 (2007-05-19), i. k. 1071010ISTA00X-1119

59³ straipsnis. Europos patento galiojimas

Europos patentas, kuriame nurodyta Lietuvos Respublika, vadovaujantis šio straipsnio antrąja ir trečiąja dalimis, nuo paskelbimo apie jo išdavimą Europos patentų tarnyboje datos suteikia tokias pat teises kaip ir nacionalinis patentas pagal šio įstatymo 26 straipsnį.

Europos patento savininkas per 3 mėnesius nuo paskelbimo apie patento išdavimą dienos pateikia Valstybiniam patentų biurui Europos patento apibrėžties vertimą į lietuvių kalbą ir sumoka nustatyto dydžio mokestį už vertimo paskelbimą.

Jeigu dėl Europos patentų tarnybai paduoto protesto pakeičiama Europos patento apibrėžtis, patento savininkas per 3 mėnesius nuo pakeistos Europos patento apibrėžties paskelbimo dienos turi pateikti Valstybiniam patentų biurui pakeistos Europos patento apibrėžties vertimą į lietuvių kalbą ir sumokėti mokestį už jos paskelbimą.

Valstybinis patentų biuras skubiai, ne vėliau kaip per 3 mėnesius, paskelbia pagal šio straipsnio antrąją ir trečiąją dalis pateiktus vertimus.

Jeigu per šio straipsnio antrojoje ir trečiojoje dalyse nurodytą terminą Europos patento apibrėžties vertimas nepateikiamas, Europos patentas laikomas *ab initio* negaliojančiu Lietuvos Respublikoje.

59⁴ straipsnis. Europos patento paraiškos ir Europos patento teksto autentiškumas

Europos patento paraiškos arba Europos patento tekstas, pateiktas Europos patentų tarnybos procedūrų kalba, laikomas autentišku tekstu ir Lietuvos Respublikoje.

Šio įstatymo 59² ir 59³ straipsniuose nurodyti vertimai laikomi autentiškais, išskyrus patentų panaikinimo procesą, kai patentams suteikiama siauresnė teisinė apsauga, negu buvo suteikta tekstams Europos patentų tarnybos procedūrų kalba.

Pareiškėjas ar patento savininkas gali bet kada pateikti ištaisytą Europos patento paraiškos arba Europos patento apibrėžties vertimą. Ištaisytas vertimas įsigalioja, kai jį paskelbia Valstybinis patentų biuras. Bet kuris asmuo, sąžiningai naudojantis arba pasirengęs naudoti išradimą nepažeisdamas patentinės paraiškos ar patento apibrėžties pirminio vertimo, po apibrėžties vertimo ištaisymo gali ir toliau nemokamai naudoti išradimą savo veikloje arba savo reikmėms.

59⁵ straipsnis. Europos patentų metų mokesčiai

Europos patento metų mokestis mokamas Lietuvos Respublikos mokesčių už pramoninės nuosavybės objektų registravimą įstatymo nustatyta tvarka. Jis pradamas mokėti nuo kitų metų po paskelbimo apie Europos patento išdavimą.

59⁶ straipsnis. Europos patento paraiškos pakeitimas nacionaline paraiška

Europos patento paraiška, kurioje nurodyta Lietuvos Respublika, gali būti pakeista nacionaline patento paraiška, jeigu pagal Europos patentų konvencijos 77 straipsnio 5 dalį, 90 straipsnio 3 dalį Europos patento paraiška laikoma atšaukta arba pagal Europos patentų konvencijos 14 straipsnio 2 dalį Europos patentų tarnybai nebuvo laiku pateiktas paraiškos vertimas.

Pareiškėjas per nustatytą terminą sumoka nustatyto dydžio mokestį ir pateikia Valstybiniam patentų biurui Europos patento paraiškos vertimą į lietuvių kalbą.

59⁷ straipsnis. Dviguba apsauga

Jeigu Europos patentas ir nacionalinis patentas, turintys tą pačią padavimo arba prioriteto datą, buvo išduoti tam pačiam asmeniui ar jo teisių perėmėjui už tą patį išradimą, nacionalinis patentas netenka galios nuo tos datos, kai pasibaigia Europos patentui užprotestuoti skirtas laikas ir protestas nebuvo gautas, arba nuo tos datos, kai, atsižvelgus į protestą, buvo priimtas sprendimas Europos patentą palikti galioti.

Papildyta skirsniu:

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, Žin., 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

XI SKIRSNIS TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

60 straipsnis. Tarptautinės sutartys; užsienio fizinių ir juridinių asmenų teisės

Jeigu tarptautinės sutartys, kuriose dalyvauja Lietuvos Respublika, nustato kitokias taisykles ir jos patentinės paraiškos pareiškėjui arba patento savininkui yra palankesnės už numatytas šiame įstatyme bei kituose norminiuose aktuose, taikomos tarptautinių sutarčių taisyklės.

Išradimų apsauga Lietuvos Respublikoje suteikiama pagal patentinę paraišką, paduotą užsienyje, jeigu susitarime arba sutartyje, kurioje dalyvauja Lietuvos Respublika, tai yra numatyta. Tokia patentinė paraiška ir vėliau pagal ją išduotas patentas turi Lietuvos Respublikoje tokią pat juridinę galią, kaip ir į Valstybinį patentų biurą paduota nacionalinė patentinė paraiška ir pagal ją, remiantis šiuo įstatymu, išduotas patentas.

Užsienio fiziniai ir juridiniai asmenys naudojami visomis šiame įstatyme bei kituose patento savininko teisių apsaugą reglamentuojančiuose norminiuose aktuose nustatytais teisėmis.

XII SKIRSNIS BAIGIAMIEJI NUOSTATAI

61 straipsnis. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso pakeitimai

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso penktąjį skyrių (557–559 straipsniai) ir šeštąjį skyrių (560–566 straipsniai) pripažinti netekusiais galios.

62 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Lietuvos Respublikos patentų įstatymas, išskyrus IX skirsnį „Tarptautinė patentinė paraiška“ ir X skirsnį „Europos patentų galiojimo išplėtimas“, įsigalioja nuo 1994 m. vasario 1 dienos.

IX skirsnis įsigalioja Lietuvai prisijungus prie Patentinės kooperacijos sutarties, pasirašytos 1970 m. birželio 19 d. Vašingtone.

X skirsnis įsigalioja pradėjus galioti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Europos patentų organizacijos dvišalei sutarčiai dėl bendradarbiavimo patentų srityje.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo
priedas**ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI**

1. 1992 m. birželio 18 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1768/92 dėl medicinos produktų papildomos apsaugos liudijimo sukūrimo (OL 2004 m. specialusis leidimas, 13 skyrius, 11 tomas, p. 200).

2. 1996 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1610/96 dėl augalų apsaugos priemonių papildomos apsaugos liudijimo sukūrimo (OL 2004 m. specialusis leidimas, 3 skyrius, 19 tomas, p. 335).

3. 1998 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/44/EB dėl teisinės biotechnologinių išradimų apsaugos (OL 2004 m. specialusis leidimas, 13 skyrius, 20 tomas, p. 395).

4. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo (OL 2004 m. specialusis leidimas, 17 skyrius, 2 tomas, p. 32).

5. 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 816/2006 dėl patentų, susijusių su farmacijos produktų, eksportuojamų į šalis, turinčias problemų visuomenės sveikatos srityje, gamyba, priverstinio licencijavimo (OL 2006 L 157, p. 1).

Priedo pakeitimai:

Nr. [X-1119](#), 2007-05-10, Žin., 2007, Nr. 55-2129 (2007-05-19), i. k. 1071010ISTA00X-1119

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-638](#), 1994-11-08, Žin., 1994, Nr. 89-1713 (1994-11-18), i. k. 0941010ISTA000I-638

Dėl Lietuvos Respublikos patentų įstatymo pakeitimo

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-565](#), 1997-12-09, Žin., 1997, Nr. 117-3005 (1997-12-24), i. k. 0971010ISTAVIII-565

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo 34 straipsnio pakeitimo įstatymas

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-590](#), 1997-12-23, Žin., 1997, Nr. 119-3078 (1997-12-31), i. k. 0971010ISTAVIII-590

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo 7, 8, 22 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymas

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1738](#), 2000-06-15, Žin., 2000, Nr. 54-1560 (2000-07-05), i. k. 1001010ISTAVIII-1738

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo 26, 39, 40 straipsnių pakeitimo ir papildymo bei 38 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymas

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-118](#), 2000-12-21, Žin., 2000, Nr. 113-3612 (2000-12-30), i. k. 1001010ISTA00IX-118

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo papildymo 41(1) straipsniu įstatymas

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-568](#), 2001-10-30, Žin., 2001, Nr. 94-3308 (2001-11-09), i. k. 1011010ISTA00IX-568

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo 2, 6, 26, 31, 41 straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 27(1) straipsniu įstatymas

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, Žin., 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo preambulės, 2, 4, 10, 11, 13, 19, 21, 22, 24, 26, 39, 40, 48, 50 straipsnių pakeitimo bei papildymo ir įstatymo papildymo 28-1, 38 straipsniais, X-1 skirsniu ir priedu įstatymas

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-649](#), 2006-06-08, Žin., 2006, Nr. 72-2668 (2006-06-28), i. k. 1061010ISTA000X-649

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo VII skirsnio pakeitimo bei papildymo ir Įstatymo priedo papildymo įstatymas

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1119](#), 2007-05-10, Žin., 2007, Nr. 55-2129 (2007-05-19), i. k. 1071010ISTA00X-1119

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo papildymo 38(1) straipsniu, 59(2) straipsnio pakeitimo ir priedo papildymo įstatymas